

ændringen hurtigst muligt, saa skal Valget følge straks efter.

Korsgaard: Naar jeg har ønsket at fremsætte en kort Bemærkning, er det foranlediget ved en Udtalelse af den højtærede Indenrigsminister, der gik ud paa, at naar Ministeriet ikke var kommet videre med Hensyn til sine Overvejelser om de Ændringsforslag, som de konservative Medlemmer i Valgløvsudvalget havde fremsat — jeg er den ene af disse Medlemmer —, var Grunden den, at man fra konservativ Side ikke ønskede en Forhandling derom i Juleferien. Jeg ved ikke, hvorpaa den højtærede Indenrigsminister bygger denne Antagelse. Jeg kender i alt Fald ikke noget som helst til, at vi skulde have ønsket ikke at udtale os om Sagen i Juleferien. Jeg ved ikke, at der fra Ministeriets Side paa nogen Maade er sket Henvendelse til noget af Udvalgets Medlemmer om denne Sag i Juleferien.

Indenrigsministeren (Rode): En Anmodning af mig om, at Behandlingen af det konservative Partis Ændringsforslag maatte gaa saa hurtigt som muligt, er af den vedkommende Embedsmand blevet besvaret derhen, at han ikke kunde komme til at faa den Konference, der var nødvendig, med Ingeniør Korsgaard, fordi denne havde erklæret, at han ikke kunde være til Stede i Rigsdagen før den 13. Januar.

Samuelson: Den højtærede Statsministers Udtalelser overfor den Henstilling, jeg tillod mig at fremsætte, var elskværdige og imødekommende. Den højtærede Statsminister stillede imidlertid den Betingelse for at kunne gaa den Vej, jeg havde antydet, at jeg vilde indestaa Ministeren for, at den færøske Befolkning ikke blev stødt over, at vi nu løste Spørgsmaalet om Amtmanden og Provsten, forsaavidt angik den politiske Del af deres Funktion i Lagtinget, ikke den anden Del. Det er naturligvis umuligt for mig at garantere for hele den færøske Befolkning, men den Del af den, som er enig med mig, vil jeg indestaa for, og hvis den højtærede Statsminister ogsaa af min Kollega Landstingsmanden, som er Medlem af den højtærede Ministers Parti, vil forlange en lignende Garanti, og Landstingsmanden saa vil garantere for den Del af den færøske Befolkning, som han er Udtryk for, forekommer det mig, at den højtærede Statsminister er vel garderet. Jeg skal imidlertid

se bort derfra. Jeg har tilladt mig at henstille denne Sag til Overvejelse, og jeg vil, forsaavidt der kommer et Ændringsforslag i den Retning, stemme derfor. Jeg for mit Vedkommende tager altsaa det fulde Ansvar for min Stilling, og det gør jeg, fordi jeg ser saaledes paa Situationen, at Lagtinget har udtalt, at Provsten og Amtmanden bør gaa ud af Lagtinget, de bør overhovedet ikke være Medlemmer af Lagtinget. Det, der nu er Tale om, er kun den ene Side af deres Virksomhed, den politiske, men vi kan jo ikke løse andet paa Grundloven; den anden Del maa løses paa Lagtingsloven. Derfor forekommer det mig, at man har Ret til at opfatte Situationen saaledes, at hvis man nu siger, at kun de folkevalgte Medlemmer af Lagtinget skal have Ret til at vælge Landstingsmanden, har man, om jeg saa maa sige, betalt et Afdrag paa de Ønsker, som enstemmig er tiltraadte af Færøernes Lagting. Det forekommer mig, at naar Situationen er saadan, maa det være forsvareligt ikke alene for den højtærede Statsminister, men ogsaa for dette høje Ting at gaa med dertil. Jeg vil for mit Vedkommende ikke have Spor af Betænkelighed.

Marott: Jeg har kun begæret Ordet for at gøre en Bemærkning angaaende det lille Mellemværende mellem min Partifælle, det ærede 10de Medlem for Hovedstaden (Borgbjerg), og mig. Naar jeg før tog Ordet for nærmere at forklare Resolutionen fra Odense, var det i og for sig ikke nødvendigt, thi denne Resolution taler jo for sig selv, enhver, der kan læse Dansk, kan jo forstaa, hvad Mening er. Men jeg begærede ogsaa kun Ordet for paa den vedkommende Partiforenings Vegne at gøre en lille Indsigelse mod den noget spydige Maade, hvorpaa det ærede Medlem omtalte Resolutionen, idet han mente, at det ikke var nødvendigt at offentliggøre den, dens Indhold var selvfølgelig. Der stod dog i alt Fald et Par Ting i denne Resolution, som ikke var selvfølgelig, og naar vedkommende Partiforening vedtog at udsende den gennem Ritzaus Bureau, synes jeg heller ikke, det forandrer selve dens Karakter. Ordene er de samme i Ritzaus Meddelelse som i „Fyens Socialdemokrat“s Meddelelse. Hvorvidt en saadan Offentliggørelse gennem Ritzaus Bureau netop fremkalder en særlig Livsens Ondskab mellem Menneskene overfor den Slags Offentliggørelser, skal jeg ikke